ZOLTAN
NOVAK

ZOLTAN NOVAK

»ŠETAČ«

GALERIJA FORUM

19. 1. - 12. 2. 1995.

GF

Izdavač
Published by
Verleger
ZOLTAN NOVAK
GALERIJA FORUM, ZAGREB
KULTURNO INFOR. CENTAR ZAGREB
TESLINA 16, tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
Für den Verleger
ZOLTAN NOVAK
BOJAN MUNJIN

Predgovor
Perface
Vorwort
BORIVOJ POPOVČAK

Likovni postav
Exhibition set-up
Konzeption der Ausstellung
VIŠNJA KNEZOCI
BORIVOJ POPOVČAK

Prijevod na engleski
Translation into English
Übersetzung ins Englische
JASNA GRUBIĆ

Prijevod na njemački
Translation into German
Übersetzung ins Deutsch
ROBERT ŠANTEK

Dijakolori i fotografije
Slides and photographs
Diapositiv und Fotografien
DARKO BAVOLJAK

Fotoslog
Photolithography
Fotolytho
TOPGRAF

Tisak
Printed by
Druck
TOPGRAF

Naklada
Edition of
Auflage
1000

U R B A N I P U S T O L O V

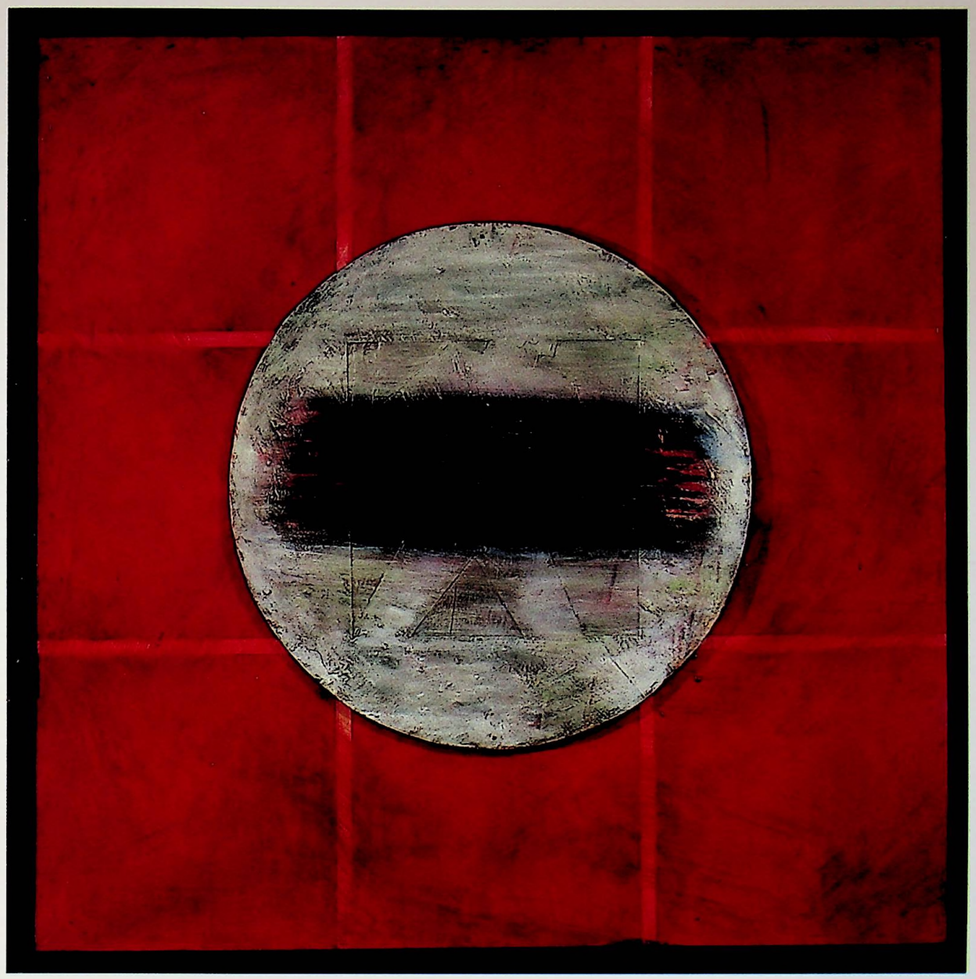
Ovom se izložbom zaokružuje deset godina likovne djelatnosti i prezentacije u javnosti hrvatskog slikara Zoltana Novaka. Teško da se u nekoliko riječi može sažeti Zoltanova dugogodišnja aktivnost, no jednim ćemo osvrtom ipak ukazati na neke elemente koji tvore razvojnu liniju njegova slikarstva, a odnose se i na ove recentne radove.

Sklonost temama urbane scenografije očituje se još u njegovim prvim radovima, utemeljenima na crtežnoj strukturi popunjavanoj bojom. U iskrivljenoj perspektivi toka svijesti obojene plošnine opstoje kao polja ispunjena ekspresivnim potezima. S vremenom, točnije 1990., Novak osamostaljuje ove kromatske dionice unutar kadra u geometrizirano i kontrolirano širenje boje te reducira figuralni inventar slike. Ova formalna redukcija izražena je u svom tematskom ishodištu, kao intimno analitički zapis sveden na dvije antropomorfne figure minimalnih ili gotovo nikakovih deskriptivnih konotacija, tek označenih znakovima spolnosti muškarca i žene. Dvije figure predočene su odvojeno, povezane linijama s emotivnim ili erogenim točkama para ili pak trakama fiktivnih simbola. Ovakav simbolički lettering ostvaruje i svojevrsnu zvučnu dimenziju djela, a konotira s grafičko simboličkim govorom stripa. U kompleksnosti ovakovih sadržajnih poruka kao potku nalazimo simboliku četvorine, kruga i križa. Nabijena iskonskim značenjima geometrija ovih likova postati će značajan dio scenarija njegove umjetnosti. Tako 1992. godine, na izložbi u Studiju Moderne galerije, Novak izlaže slike - reljefe i objekte - ustvari konstrukcije od platna, letava i nađenih predmeta, koje podvrgava geometrijskoj koncepciji. Na kromatskom planu izražava se ekspresivno čistom bojom čiji intenzitet ističe njene plastičke vrijednosti, rezultirajući prostornim in-out pomicanjima. U pastoznim i gestualno obuzdanim nanosima boje kao i u slojevima različitih materijala, krpa i papira, koje lijepi jedno na drugo, očituje se Novakova namjera da se unutar prostora slike zatvori sintetički nakupljeno vrijeme i doslovno predoči proces raslojavanja i razmišljanja o proteklom. Figuracija je na tim slikama rijetka, ali se ipak pojavljuje kao parafraza Leonardova modula zlatnog reza, čovjeka raširenih udova, izvedena s nekoliko rudimentarnih poteza kista. Njezinu znakovitost Novak izjednačuje s oblikom andrijinog križa na ostalim slikama.

Na kraju ovog uvodnika spomenimo još jedan rad, crtež "Grad", izložen na izložbi Recentne hrvatske umjetnosti 1992. godine. Na njemu, u perspektivi urbanog ambijenta, zaokruženim i slobodnim potezom kista skrenuta je pažnja na figuru šetača. Iako je, kako kaže sam autor, sama ideja o urbanom pustolovu: "nastala još negdje na prvoj godini Akademije", ovim se radom može označiti početak ciklusa "Šetač" prezentiranog na ovoj izložbi.

Lik šetača kao fokusirani objekt na spomenutom crtežu izdvojen je i znatnije uvećan prerastao je u znak. Znak kao projekcija čovjeka u hodu, koji sugerira pokret ali je u biti friziran. Novak namjerno podražava sličnost s oznakom na semaforu, a kojim se pješaku daje znak, govori mu se da krene. Oblik komunikacije, tj. govora, u prijašnjim radovima bio je prisutan u obliku fiktivnog stripovskog pisma. U slučaju "Šetača" pismo postaje piktogram, slikana riječ čija zvučnost izlazi iz kadra slike, obraćajući se promatraču, ali samo u jednom pravcu, isključujući time mogućnost komunikacije. I svojim oblikom, shematiziranim obrisom čovjeka, piktogram isključuje bilo kakovo poistovjećivanje, upravo suprotno - naglašava depersonalizaciju. Brisanje identiteta Novak podvlači brojnim umnožavanjem piktograma, pa ova gradska ikona predstavlja mnoštvo koje se obraća mnoštvu. I u samom postupku serijskog "otiskivanja" šablonom, bilo da su izrezani od platna te zaljepljeni ili pak urezani u drveni krug, očituje se namjera da se izbjegne neki razlikovni trag ruke ili emotivnost. No, iako "Šetač" u svojoj koncepciji odbacuje gestu na račun čiste ideje ne možemo ga uzeti kao suhu predstavu geometrijskog sklopa. On je ipak samo potka priče podvrgnute slikarskom tretmanu. Tako Novak otvara prostor iza piktograma, dodaje mu sjenu ostvarujući plasticitet, preklapa više njih ili ih rastavlja na dijelove umanjujući njegovu znakovitost i isključivost. Sam slikarski procedé ukazuje na ekspresivan ali usitnjen potez, čije je ritmizirano nizanje katkada pojačano ili kontrastirano trakama platna koja tvore strukturu slike. Općenito, u načinu slikanja Novak se, kako sam kaže: "oslanja na neke značajnije momente iz povijesti slikarstva", a upravo je ovom izložbom nastojao pomiriti apstraktno i figurativno. Cjelokupna postava "Šetača" može se shvatiti kao vremenski zapis unutar jednog zatvorenog kruga u kojem se uvijek, iznova vraćamo na početak.

Borivoj Popovčak

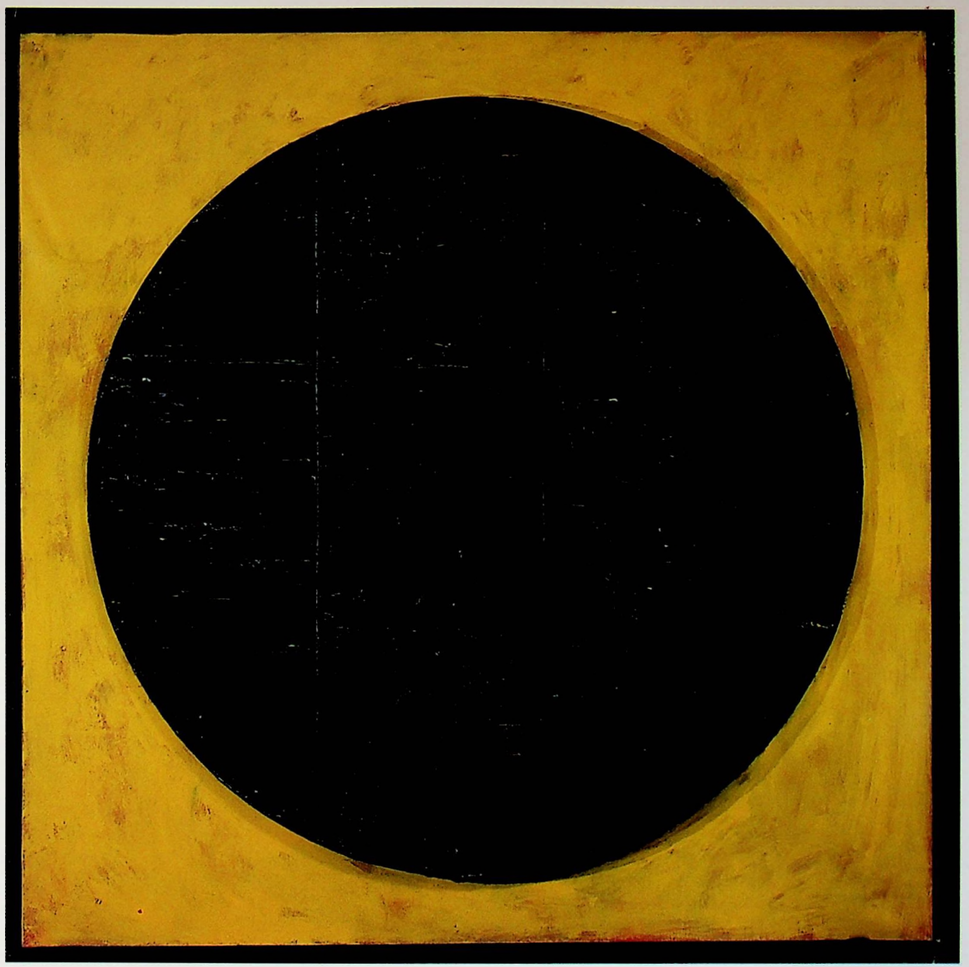
ŠETAČ 1, ZALJUBLJENIK, 1994.

URBAN ADVENTURER

This exhibition rounds off ten years of artistic activity and public presentation of the works by the Croatian painter Zoltan Novak. Although Zoltan's work can hardly be summed up in a few words, the aim of this review is to indicate some elements which are characteristic both of the development of his painting and of these latest works.

An inclination towards urban stage sets is obvious even in his earliest works, which are based on drawn structure filled in with color. In the distorted perspective of the stream of consciousness the painted surfaces function as fields filled in with expressive brushstrokes. Ever since 1990 these chromatic segments within the frame have acquired the shape of geometrical, controlled spreading of color within a reduced figurative inventory of the painting. In its thematic origins this formal reduction is expressed as an intimately analytical entry reduced to two anthropomorphic figures with a minimum of or without descriptive connotations, marked just with male and female sex signs. The two figures are shown as separate, with lines or bands of invented symbols connecting the emotive or the erogeneous zones of the couple. Such a symbolical lettering creates a certain sound of the work wich reminds of the graphic-symbolic speech of the comics. Within the complexity of such thematic messages, the symbols of square, circle and cross function as the underpinning. Charged with a host of meanings, the geometry of these figures will soon become an important element within the stage set of his art. For example, in his 1992 show at the Studio of the Modern Gallery Novak displayed relief-paintings and objects. These constructions made of canvas, laths and found objects were subject to geometrical approach. On the chromatic plane the artist expressively makes use of pure color whose intensity emphasizes its plastic qualities, resulting in spatial in-and-out movement. Thick and gestually controlled layers of color, as well as of the other materials such as cloth and paper he pastes together, manifest Novak's intention to lock synthetically accumulated time within the painting itself and to literally represent the process of disintergration and reflection on the past. There are few figurative elements in these paintings, yet they do appear as a paraphrase of Leonardo's version of golden section, i.e. the man with his arms and legs stretched, executed in a few rudimentary brushstorkes. In other paintings Novak expresses the same meaning by means of Saint Andrew's Cross.

At the end of this introduction let us mention another work, the drawing "City" shown at the exhibition Recent Croatian Art held in 1992. Within the perspective of urban setting, a rounded and free brushstroke draws attention to the figure of a passer-by. Although, as the author says, the very idea of urban adventurer appeared "back when I was a freshman at the academy", it is this work that may as well mark the beginning of the "Passer-By" series shown in this exhibition. The figure of the Passer-By in the said drawing as a focused object has been singled out and enlarged, thus acquiring the traits of a sign. A sign as a projection of a walking man suggesting movement, yet actually frozen. Novak intentionally insists on the similarity with the WALK figure from the traffic lights. The manner of communication, i.e. of speech in previous works had the shape of invented cartoon-like script. With the "Passer-By" the script turns into pictographs, into pictoral representations whose sonority transgresses the bounds of the picture frame, addressing the viewer in one direction only, thus excluding communication. By its very shape, i.e. a schematized outline of man, a pictograph excludes identification. It actually has the very opposite effect and emphasizes depersonalization. Novak stresses this effacement of identity by multiplying pictographs, and this urban icon thus represents a crowd addressing a crowd. The very method of serial "impression" of stencilis, which are either cut out of cloth and pasted or engraved on a wooden ring, reveals the intention to avoid the personal touch of a hand or feelings. Although the "Passer-By"'s concept rejects gesture and embraces pure idea, it can still not be interpreted as a juiceless presentation of a geometric construction, because it serves just as the underpinning of the story which is being artistically treated. Novak thus opens the space behind the pictograph, adds shadow to it giving it plasticity, overlaps several of them, or decomposes them into parts, reducing its significance and exclusiveness. The painterly process itself points out the expressive yet short gestures. Their rhythmical sequences are sometimes either emphasized or contrasted by means of cloth bands which make up the structure of the painting. Broadly speaking, regarding his manner of painting, Novak himself says that he draws from "some more significant moments from the history of painting", while this exhibition is an attempt at a reconcilliation between the abstract and the figurative. The whole display of the "Passer-By" can be seen as a temporary entry within a closed circle which always takes us back to its beginning.

ŠETAČ 2, INTIMAN SA SMRĆU, 1994.

DER URBANE ABENTEURER

Mit dieser Ausstellung werden zehn Jahre bildnerischen Schaffens und öffentlichen Wirkens des kroatischen Malers Zoltan Novak abgerundet. Zoltans langjährige Tätigkeit laßt sich kaum in ein paar Worten zussammenfassen aber wir werden trozdem in diesem Rückblick auf einige Elemente hinweisen, die die Entwicklungslinie seiner Malerei prägen und sich ebenfalls auf diese rezenten Arbeiten beziehen.

Die Neigung zu Themen einer urbaner Szenographie offenbart sich schon in seinen frühen Arbeiten, die auf einer nachgefärbten Zeichnungsstruktur basieren. In einer verzerrten Perspektive des Bewußtseinsstroms der farbigen Fläche bestehen sie als Felder voller expressiver Striche. Mit der Zeit, genauergesagt 1990,verselbständigt Novak diese chromatischen Bildsegmente zu einer geometrisierten und kontrollierten farblichen Ausweitung und reduziert das figurale Inventar des Bildes. Diese formale Reduktion findet Ausdruck in ihrem thematischen Ausgangspunkt, als intime analytische Aufzeichnung, die auf zwei antromorphe Figuren minimaler oder fast keiner deskriptiven Konotationen beschränkt ist, nur durch männliche und weibliche Geschlechtsmerkmale gekennzeichnet. Zwei figuren sind separat dargestellt, durch Linien mit den emotiven oder erogenen Punkten ihres Paars verbunden oder aber durch Bänder von fiktiven Symbolen. Solch ein symbolisches lettering schafft auch eine gewisse lautliche Dimension der Werke und konotiert mit der graphisch symbolischen Sprache von Comics. In der Komplexität solcher Inhaltsaussagen entdecken wir als Verbindungsgewebe die Symbolik des Vierecks, des Kreises und des Kreuzes. Geballt mit Urbedeutungen wird die Geometrie dieser Formen zu einem bedeutenden Teil des Szenarios seiner Kunst.

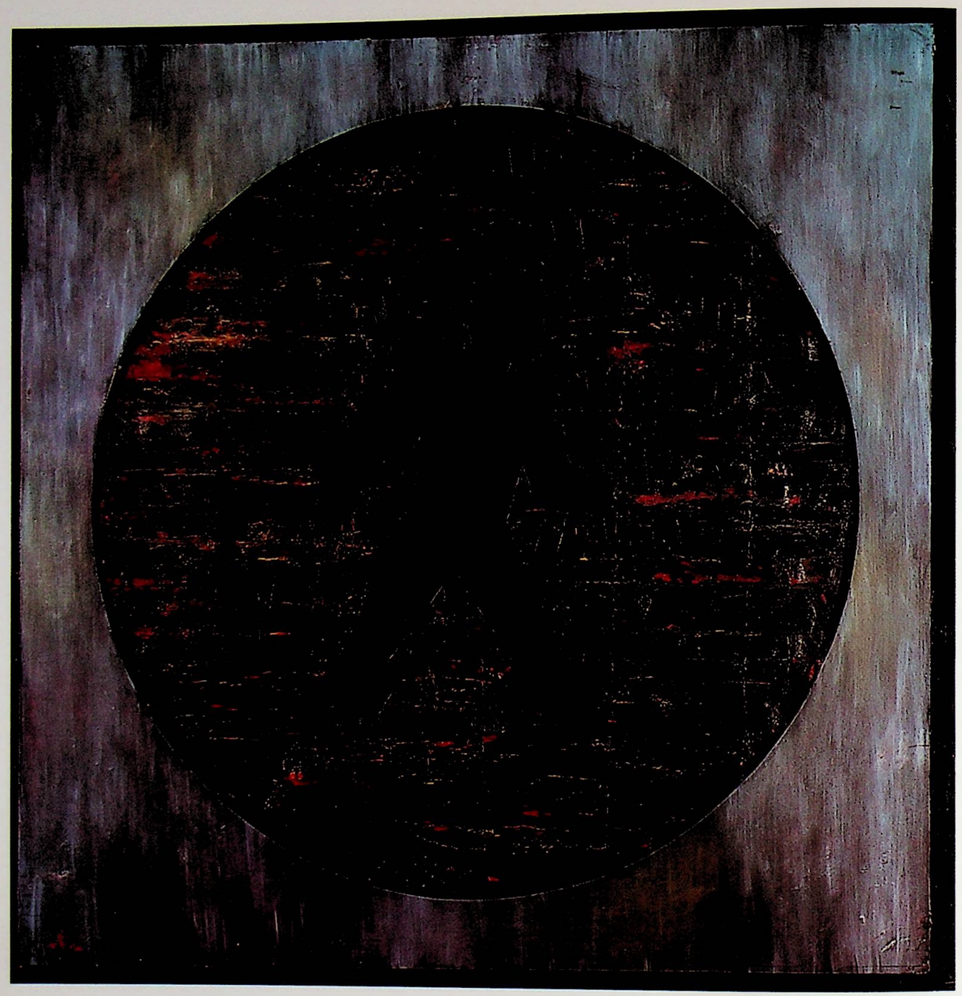
So stellt er 1992. auf der Ausstellung im Studio der Modernen Galerie in Zagreb Bilder - Reliefe und Objekte - im Grunde Konstruktionen aus Tuch, Leisten und Fundobjekten aus, die er einem geometrischen Konzept unterwirft. Auf dem chromatischen Plan drückt er sich durch expressiv reine Farbe aus, deren Intensität ihre plastischen Werte hervorhebt, was in räumlichen in-out Verschiebungen resultiert. Aus den pastösen und gestuell gemäßigten Farbauftragungen sowie aus den Schichten verschidener Materialia, Fetzen und Papier, die er aufeinanderklebt, offenbart sich Novaks Absicht, innerhalb des Bildraums synthetisch gesammelte Zeit einzuschließen und wortgetreu den Prozeß einer Differenzierung und Reflexion über Vergangenes darzustellen. Figuration kommt auf diesen Bildern selten vor aber sie erscheint doch als Paraphrase von Leonardos Modul des Goldenen Schnittes, als Mensch gepreizter Gleidmaße, mit einigen rudimentären Pinselstrichen ausgeführt. Ihren Symbolwert stellt Novak der Form des Andreaskreuzes auf seinen anderen Bildern gleich.

Am Ende dieser Einführung wollen wir noch eine Arbeit erwähnen, die Zeichnung "Die Stadt", ausgestellt auf der Ausstelung "Rezente kroatische Kunst" im Jahr 1992. Auf dieser Zeichnung wurde das Augenmerk, in der Perspektive eines urbanen Ambients, mittels einer abgerundeten und freien Pinselführung, auf die Figur eines Spazierenden gelenkt. Obwohl, wie der Autor selbst meint, die eigentliche Idee des urbanen Abenteurers "noch im Laufe des ersten Studienjahrs enstand", kann diese Arbeit als Ausgangspunkt des Zyklus "Der Spazierende", der auf dieser Ausstellung präsentiert wird, bezeichnet werden.

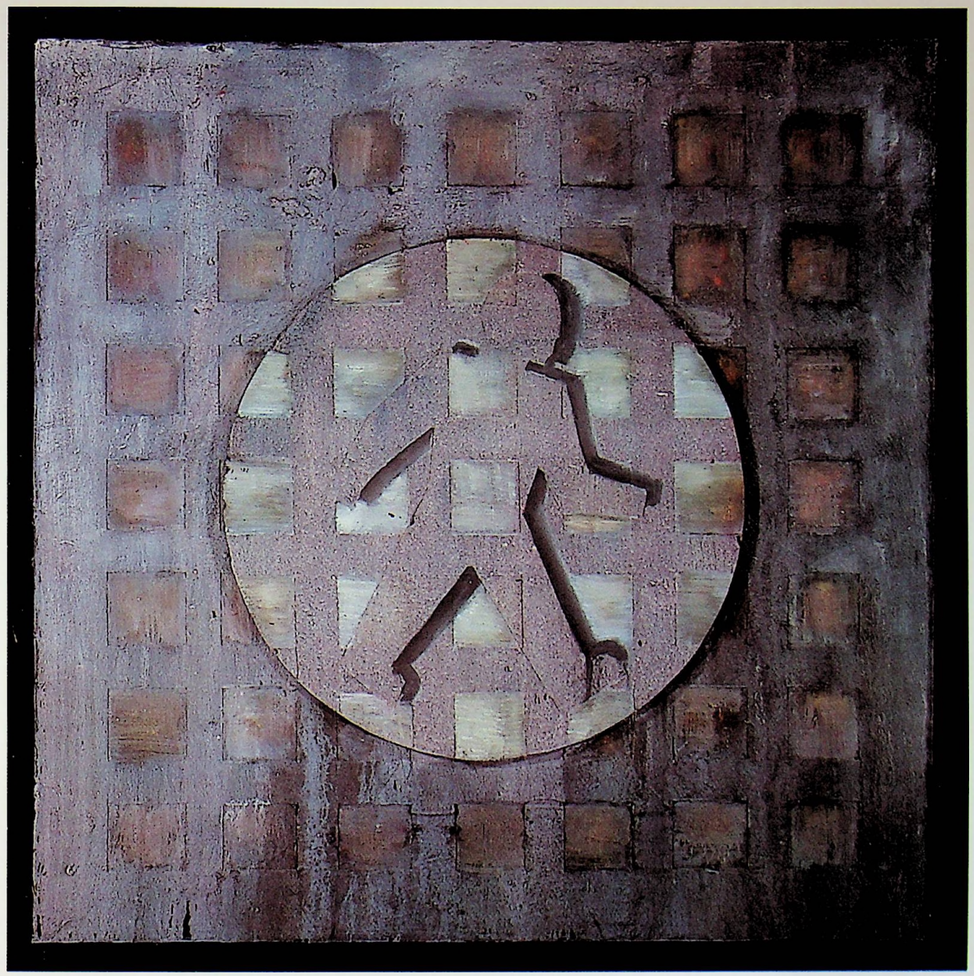
Die Person des Spayierenden ist als Fokusobjekt der obengenannten Zeichnung isoliert und bedeutend vergrößert zum Zeichen geworden. Zum Zeichen als Projektion eines gehenden Menschen, der Bewegung suggeriert aber im Grunde frisiert ist. Novak unterstreicht absichtlich die Ähnlichkeit mit dem Ampelsymbol, das dem Fußgänger das Zeichen gibt, ihm sagt, zu gehen. Eine Kommunikationsform, das heißt Sprache, war in den bisherigen Arbeiten in Form fiktiver Comicschrift vorhanden. Im Fall des "Spazierenden" wird die Schrift zum Piktogramm, zum gemalten Wort, desen Lautlichkeit den Bildrahmen verläßt und sich an den Betrachter wendent, aber nur in einer Richtung, eine Kommunikationsmöglichkeit ausschließend. Durch seine Form, einen shematisierten Umriß eines Menschen, schließt das Piktogramm jegliche Identifizierung aus, ganz im Gegenteil - es betont eine Depersonalisierung. Diese Identitätsausradierung unterstreicht Novak durch eine zahlreiche Verfielfältigung des Piktogramms, sodaß diese städtische Ikone eine Masse darstellt, die sich an eine Masse wendet. Selbst im Verfahren eines "Seriendrucks" mittels Schablone, ob aus Tuch ausgeschnitten und aufgeklebt oder einritzt in einen hölzernen Kreis, offenbart sich die Absicht, ein Unterscheidungsmerkmal oder Emotionalitat zu vermeiden. Jedoch, obwohl der Spazierende in seiner Konzeption die Geste zu Gunsten der reinen Idee verwirft, können wir ihn nicht als trockene Vorstellung eines geometrischen Gefüges betrachten. So eroffnet Novak einen Raum hinter dem Piktogramm, fugt ihm einen Schatten hinzu und schafft dadurch Plastizität, überlappt mehrere Piktogramme oder nimmt sie in ihre Bestandteile auseinander und reduziert dadurch ihre Bedeutungsträchtigkeit und Ausschließlichkeit. Das Malprocédé selbst verweist auf einen expressiven aber minimierten Strich, dessen rhytmisierte Reichung manchmal verstärkt oder kontrastiert ist durch Tuchstreifen, die die Struktur des Bildes zeugen. Allgemein gesehen, lehnt Novak, was seine Malfrom betrifft an, wie er selbst sagt: "einige bedeutendere Momente aus der Geschichte der Malerei" und gerade mit dieser Ausstellung hat er versucht, Abstraktes mit Figurativem zu versöhnen. Die gesamte Aufstellung des "Spazierenden" kann als eine Zeitaufzeihnung verstanden werden, innerhalb eines geschlossenen Kreises, in dem wir immer wieder aufs Neue an den Anfang zurückkeheren.

ŠETAČ 3, UBOJICA, 1994.

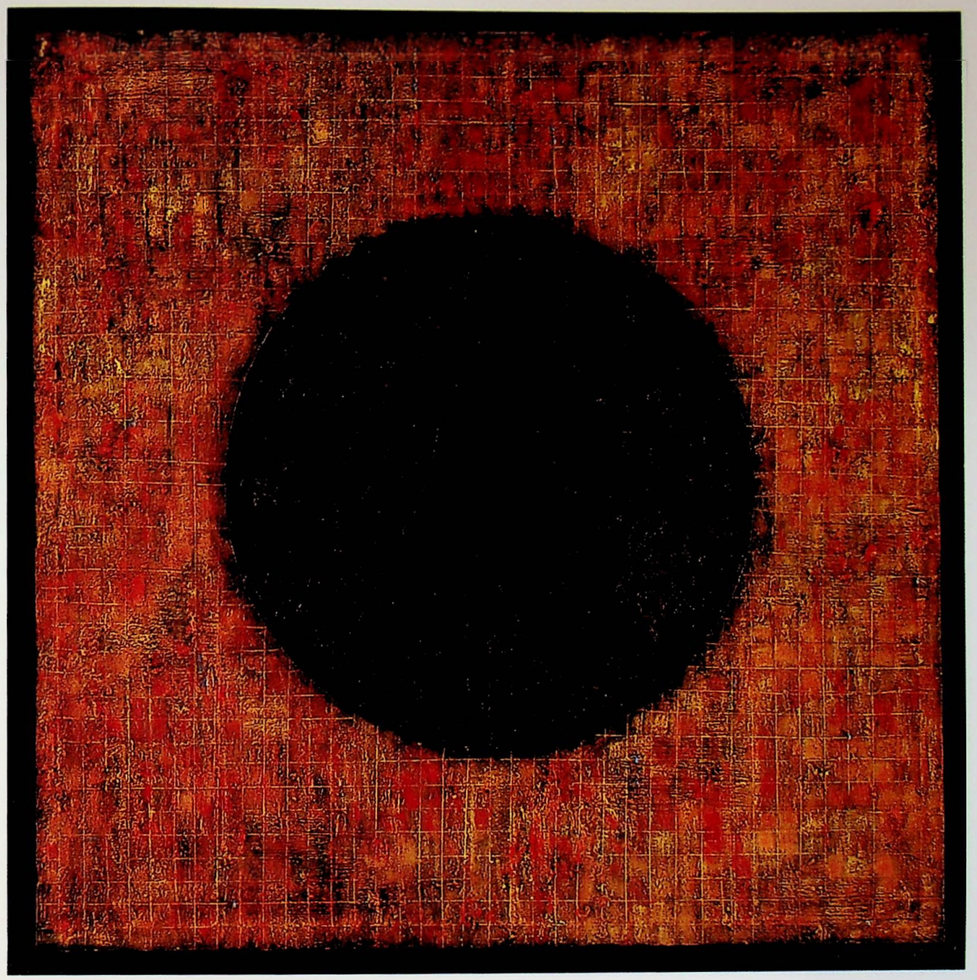
ŠETAČ 4, NEDOKUČIV, 1994.

ŠETAČ 5, IGRAČ, 1994.

ŠETAČ 6. LUDAK. 1994.

ŠETAČ 7. ISTINOLJUBIVI. 1994.

ŠETAČ 8. SA SJENOM, 1994.

ŠETAČ 9. BEZ IZBORA, 1994.

ŠETAČ 10, OSVAJAČ, 1994.

ŠETAČ 11, KUKAVICA, 1994.

ŠETAČ 12. PUTNIK, 1994.

ŠETAČ 13. PROŽDRLJIVAC, 1994.

Ž I V O T O P I S

ZOLTAN NOVAK rođen je 19. ožujka 1963. godine u Zagrebu. Od 1983. do 1989. godine studira na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Član je HDLU-a i ZUH-a. Živi i radi u Zagrebu.
Adresa: Vlaška 50 a, 41000 Zagreb
tel. 411-633

B I O G R A P H Y

ZOLTAN NOVAK was born March 19, 1963 in Zagreb. From 1983 to 1989 he studied on the Academy of Arts. Member of the HDLU and ZHU. Lives and works in Zagreb. Adress: Vlaška 50 a, Zagreb
Tel. 411-633

B I O G R A P H I E

ZOLTAN NOVAK wurde am 19. März 1963. in Zagreb geboren. Von 1983 bis 1989 studiert er an der Akademie der bildenen Künste in Zagreb. Er ist Mitgleid des HDLU (Kroatische Vereinigung bildener Künstler) und des ZUH (Gemeinschaft der Künstler Kroatiens).
Er lebt und arbeitet in Zagreb. Adresse: Vlaška 50 a
Tel. 411-633

S A M O S T A L N E I Z L O Ž B E
O N E M A N E X H I B I T I O N S
E I N Z E L A U S S T E L L U N G E N

1988 Zagreb, Studio Galerije ››Forum‹‹
1989 Zagreb, Galerija ››Moša Pijade‹‹
Zagreb, Galerija ››INA COMERC‹‹
1990 Slavonski Brod, Galerija ››Port Arthur‹‹
1991 Velika Gorica (Zagreb), Galerija ››Galežnica‹‹
1992 Zagreb, Galerija ››Josip Račić‹‹

V A Ž N I J E S K U P N E I Z L O Ž B E
I M P O R T A N T G R O U P E X H I B I T I O N
K O L L E K T I V E A U S S T E L L U N G E N

1987 Zagreb, Studentska izložba ››Čovjek i sport‹‹, Galerija ››Školska knjiga‹‹
Zagreb, 18. Salon mladih
1988 Zagreb, 19. Salon mladih
Zagreb, 20. Salon mladih
1989 Zagreb, 21. Salon mladih
Rijeka, 15. Bijenale mladih
1990 Split, ››PRISCA 90‹‹
Zagreb, 25. Zagrebački salon
München, Jugoslawische ausstellung verein museum synthese e.v.
Udine (Italija), Arte frontiera
1991 Herceg Novi, Zimski salon
1992 Paris, Grand Palais, Jeune Peinture
1993 Zagreb, 28. Zagrebački salon
Zagreb, Moderna galerija, Nova hrvatska umjetnost
1994 Ljubljana, (Ne)prepoznana slika, Muzej Novejse Zgodovine

N A G R A D E
A W A R D S
A U S Z E I C H N U N G E N

1987 Zagreb, Studentska nagrada za slikarstvo na izložbi ››Čovjek i sport‹‹
1989 Zagreb, Nagrada za slikarstvo na 21. Salonu mladih

POPIS REPRODUCIRANIH RADOVA

LIST OF REPRODUCTIONS

VERZEICHNIS ABGEBILDETER WERKE

1. ŠETAČ - ZALJUBLJENIK, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

2. ŠETAČ - INTIMAN SA SMRĆU, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

3. ŠETAČ - UBOJICA, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

4. ŠETAČ - NEDOKUČIV, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

5. ŠETAČ - IGRAČ, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

6. ŠETAČ - LUĐAK, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

7. ŠETAČ - ISTINOLJUBIVI, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

8. ŠETAČ - SA SJENOM, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

9. ŠETAČ - BEZ IZBORA, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

10. ŠETAČ - OSVAJAČ, 1994
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

11. ŠETAČ - KUKAVICA, 1994
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

12. ŠETAČ - PUTNIK, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

13. ŠETAČ - PROŽDRLJIVAC, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

14. ŠETAČ - OPONAŠATELJ, 1994.
160 x 160 cm, ULJE NA PLATNU

ŠETAČ 14. OPONAŠATELJ, 1994.

ČLANOVI GALERIJE FORUM
MEMBERS OF THE FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ (1937-1993)
RAUL GOLDONI (1919-1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900-1978)
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

PROMPT
poduzeće za
inženjering i informatiku, d.o.o.
41000 Zagreb, Tomislavova 9
tel 564-652, 565-838, 562-808 fax
PROJEKTIRANJE
GRAĐENJE
NADZOR NAD GRAĐENJEM
INFORMATIČKI PROGRAMI

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU
EXHIBITIONS IN THE FORUM GALERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGAINA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENOVIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE PACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
LJUBOMIR PERĆINLIC
GORANKA VRUS-MURTIC
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAC
PETAR HADŽIBOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL LEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVREMENI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIC
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSHEINBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KARAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETOVIĆ
MAJA DOLENČIĆ-MALESEVIĆ
DRAGO TRŠAR
DALIBOR JELAVIĆ
TONKA PETRIĆ

ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZEHEIM
SUVREMENA UMJETNOST KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUS LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
ĐURO PULITIKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI
LUKŠA PEKO
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUSA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJJEL BERISHA-BEFRE
DUŠKO ŠIBL
LJUBOMIR STAHOV
ĐURO SEDER
ŠIME VULAS
JASNA MARETIĆ
ŠPANJOLSKO KIPARSTVO MULTIPLA
TRINAEST SOVJETSKIH GRAFIČARA
MIRO VUCO
RODOLJUB ANASTASOV
CARLO CIUSSI
KAŽIMIR HRASTE
KLAVDIJ TUTTA
GIORGIO BORDINI
ZLATKO KAUZLARIC-ATAČ
VATROSLAV KULIŠ
STEVAN LUKETIC
IVAN LESLAK
JAPANSKA GRAFIKA
ZLATKO ŠIMUNOVIĆ
METKA KRAŠOVEC
NELA BARIŠIĆ
NANE ZAVAGNO
ANTUN BORIS ŠVAIJEK
MLADEN KARAN
MARCELA MUNGER
LJUBO BABIĆ
PERUŠKO BOGDANIĆ
VLADIMIR GAŠPARIC-GAPA
JOSIP TROSTMAN
BORIS BUČAN
MOJCA SMERDU
EDIN NUMANKADIĆ
IVAN KOŽARIĆ
MATKO MIJIĆ
ŽELJKO KIPKE
NADA ŠKRLIN
IVO PRANČIĆ
IGOR RONČEVIC
NENAD VORIH
LOVRO ARTUKOVIĆ
SINIŠA MAJKUS
ROBERT PAULETTA
PETAR BARISIĆ
ZOLTAN NOVAK